

וינס, וכתווב ויטר את אופן מרכיבתו  
וגו', אנוסה מפני ישראל. מה  
הטעם? משום שראו את ארץ  
מצרים פאלו עוללה באש, וזו אמרו  
אנוסה מפני ישראל.

רבו חייא ורבי יוסי קי הולכים  
במקדר. אמר רבי חייא לרבי יוסי,  
בא ואמר לך, שכשרוצה הקדוש  
ברוך הוא להعبر שלטון של  
הארץ, אינו עוזה עד שמעביר  
השליט שלהם ברקיע, ולא מעביר  
את השליט שלהם עד שמננה אחר  
במקומו, כדי שלא יגער (והשליטו)  
המשמעות שלהם ברקיע, כדי לקיים  
מה שפתחות (דניאל ז) ולמי שיתפקיד  
יתגנזה. אמר רבי יוסי, ודאי כן הוא.  
פחה רבי יוסי ואמר, (תהלים ח) ה'  
אדונינו מה אדר שמח בכל הארץ.  
ה' אדרינו - שכשרוצה הקדוש ברוך  
הוא לשבר את פח העמים עובדי  
כווכבים ומזרות, מחזק דינו עליהם  
ושובר אותם, ומעביר מלפניו את  
השליט שלהם.

אשר תננה הורך על השמים, אשר  
נתפת היה ציריך, או תננה הורך. מהו  
אשר תננה הורך? אלא זהו סוד של  
הנקר העמך של הכל, ורוד בקש  
בקשותיו לחשיפה מפنو על השמים,  
וזהו אשר, פנאמר (שמות ז) אהיה  
אשר אהיה.

בשעה שהנקר הזה העמק של הכל  
שופע ויזוא על השמים, או הכל  
בשםחה, והגבירה מחתרת  
במלון, וכל העולמות בשמהה.  
והשלتون של העמים עובדי עבודת  
כווכבים ומזרות מ עבור מלפני  
הגבירה, וזו זוקפים ראש כל  
הاخוזים בה.

בין כן רוא איש אחד ששה בא,  
ומשא אחד לפניו. אמר רבי חייא,  
גלה, אולי האיש הזה עובד עבודת  
כווכבים ומזרות הוא, או עם הארץ

ראה וינס, וכתיב ויסר את אופן מרכיבותיו  
ונגו', אנוסה מפני ישראל. מי טעם?  
דוחמי ארעה דמצרים, כאלו אתoxic בנורא,  
כדין אמרו אנוסה מפני ישראל.

רבי חייא ורבי יוסי, והוא אזי במדברא, אמר  
רבי חייא לרבי יוסי, תא ואימא לך, דבר  
קדשא בריך הוא בעי לאעברא שולטנותא  
דארעה, לא עbid, עד דאעבר שולטנותא  
דלהון ברקיע, ולא עבר שולטנה דלהון,  
עד דמני אחרא באטריה, בגין דלא יגער  
(שולטנותא) שמושא דלהון (דף מ"ט ע"ב) ברקיע,  
 בגין לקיימה מה דכתיב, (דניאל ז) ולמן די יצפה

יתגנינה. אמר רבי יוסי, ורקאי הבי הוא.

בתח ר' יוסי ואמר, (תהלים ח) יי' אדרונינו מה  
אדיר שמח בכל הארץ. יי' אדרונינו: פד  
בעי קדשא בריך הוא לתרא חילא דעמין  
עוובדי עבדות כוכבים ומזרות, אתקייף דיניה  
עליהו, ותבר לוין, ואעבר מקמיה  
שולטנותא דלהון.

אשר תננה הורך על השמים, אשר נתת מיבעי  
לייה, או תננה הורך, מהו אשר תננה  
הורך. אלא דא הוא רזא דנחריא עמייקא  
דכלא, וידוד בעא בעותיה, למגנד מניה על  
השמים, ורק הוא אשר. כמה דאת אמר, (שמות ז)  
אהיה אשר אהיה.

בשעה דהאי נחריא עמייקתא דכלא, נגיד  
ונפיק על השמים, כדין כלא  
בחידו, ומטרוגניתא אתעתרת במלכא, וכל  
עלמין כלחו בחידו, ושולטנותא דעמין  
עוובדי עבדות כוכבים ומזרות, את עבר מקמי  
מטרוגניתא, וכדין זקפין רישא כל מאן  
דאחדיו בה.

איהבי חמו חד בר נש, דהוה אה, וחדר מטולא קמיה. אמר רבי חייא,